

N:o 95.

Af herrar **E. G. Fredholm** och **A. Svenson** i Edum, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i kungörelsen angående uppbörd af afgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter den 22 oktober 1886.*

På grund af Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse angående uppbörd af afgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter af den 22 oktober 1886, 1:ste §, berättigas på ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- och kreatursförsäkringsanstalt, hvars reglemente blifvit fastställt af Kongl. Maj:t eller Kongl. Maj:ts befallningshafvande och hvars verksamhet omfattar minst ett härad, att få delegarnes på landet afgifter till anstalten debiterade, indrifna och redovisade genom häradsskrifvare och kronofogdar i sammanhang med kronouppbörd samt, enligt 3:dje §, under enahanda förhållanden att, utan föregående utslag eller dom, få afgifter, som delegare på landet i dylik anstalt icke i behörig tid erlägga, genom utmätning hos dem uttaga. Men då sådana försäkringsanstalter på en del orter bildats, hvilka endast omfatta vissa delar af två eller flera, hvarandra angränsande härad inom samma län, har erfarenheten visat, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansett sig förhindrad att kunna stadfästa regler rörande indrifningen af afgifter till sådan anstalt, enär kungörelsen föreskrifver, att anstaltens verksamhet skall omfatta »minst ett härad».

På det att lika rättigheter rörande indrifningen af afgifter till sådan

försäkringsanstalt, som består af delar från olika härad, äfven må komma denna tillgodo, utbedes härigenom vördsamt,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t täcktes anhålla, att i berörda Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse följande sats: »*och hvars verksamhet omfattar minst ett härad*» i 1:sta och 3:dje §§ måtte få utgå.

Stockholm den 24 januari 1889.

E. Fredholm.

A. Svensson,
i Edum.

N:o 96.

Af herr **G. Elowson**, *om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Karlstad.*

Under en följd af år har den åsigten sökt inom riksdagen göra sig gällande, att riksbanken borde, genom anordning af nya afdelningskontor i landsorten, vinna en mera utvidgad verksamhet och derigenom blifva satt i tillfälle att såsom en verklig centralbank utöfva ett väsentligt reglerande inflytande på landets penningväsende. Omisskännligt torde det ock vara, att nämnde åsigt vinner allt mer och mer erkännande samt att den med seger kommer att afgå ur de strider, som lära förestå, då grunderna för en ny banklagstiftning blifva föremål för statsmagternas pröfning.

De svårigheter, som finnas beträffande en tillfredsställande lösning af bankfrågan, äro visserligen ganska stora, men kunna dock ingalunda anses